

19-06-2026 † ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α'
† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα τοῦ Θαδδαίου.

Ἦχος Ἱ Πα

^χ
^π
^q Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ
^Δ

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου ^π
^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

^π
^q Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

^Δ
^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δ
^Δ εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου ^π
^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ
Μάρτυρα στερόρον, ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν
πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα·
ὄθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
ἐορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς
σου λαμβάνομεν.

Ἦχος ἧ Πα

π⁹ Χριστου σε συγγε νη ω Ι ου δα ει δο
ο τες και Μαρ τυ ρα στερ ρον ι ε ρω ως ευ
φημου μεν την πλα ανην πα τη σαν τα και την
πιστιν τη ρη σαν τα ο θεν ση η με ρον την
πα να γι αν σου μνη μην ε ορ τα α ζον
τες α μαρ τη μα των την λυ σιν ευ χαις
σου λαμ βα α νο ο μεν

Δόξα... Ἐτερον. Ἦχος γ'

Απόστολε Ἄγιε Ἰούδα, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ'

^Γ_χ
^Γ_η **Ἄ**πο οστολε Α γι ε Ι ου δα ^κ_ο
^κ_ο

^κ_ο πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ^κ_ο

ι να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη

ταις ψυ χαι αις η η μων ^Γ_η

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἦχος ἠ Γα

^Γ_χ
^Γ_η **Ρ**αβ δον δυ να με ως κε κτη με νοι τον

19-06-2026 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ α'

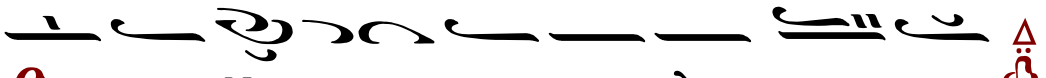
σταυροον του Υιου σου Θεοτοκε εν
αυτω καταβαλλομεν των εχθρων τα
φυαγματα οι ποθωσεα παυστως
μεγαλυνον τε ε ες

Παρασκευή πρωί.

Ἦχος α'

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Καθίσματα

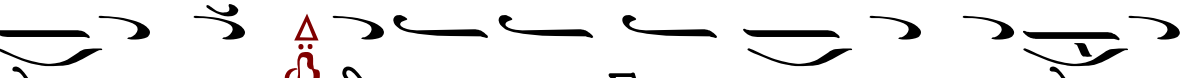
Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^χ_π^ρ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ_ρ

 και ευ λο γη σον ^Δ_ρ την κληρο νο μι αν σου

^π_ρ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ_ρ κα τα βαρ

 βα α ρων δω ρου με νος ^π_ρ και το σον φυ

 λα ατ των ^Δ_ρ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 τε ευ μα ^π_ρ

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

^π₉ Σταυρωθέντος σου Χριστέ ἀνηρέθη
τη τυραννίς ἐπατήθη ἡ δύναμις
τοῦ ἐχθροῦ οὐτε γὰρ ἄνθρωπος οὐκ
ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσω
σας ἡμᾶς δόξα σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον,*

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Σταυρῶ σου τοὺς ἐχθρούς, τροπώσαμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἱρέσεις ὡς κόνιν, τὸ κέρασ δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου, στῆσον, Κύριε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Καθίσματα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, προσκυνοῦμεν φιλόανθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, δέξαι ὡσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Ὁρῶσά σε νεκρόν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Ὑῖέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεὲ παντοδύναμε, ἡ πανάμωμος, ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν

ὕμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει
δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν, Καθίσματα
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Σταυρῶ προσηλωθεῖς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον,
ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν
ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα, ἀλλὰ
στήριξον, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον καὶ κατάβαλε,
αἰρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῶ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφανῶν ἀξίωμα,
οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε·
καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους
ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα Μαρτυρικὸν

π⁹ Ἀ θλη σε ως καυχημα και στε φανωνα
ξι ω μα ἄ οἱ εν δο ξοι Α θλο φο ο ροι

πε ρι βε βληνται σε Κυ ρι ε καρ τε
ρι ι α γαρ αι κι σμων τους α νο μους ε
τρο πω σαν το και δυ να μει Θε ι κη εξ
ου ρα νου την νι κην ε δε ζαν το αυ των
ταις ι κε σι ι αις δω ρησαι η μιν το με γα
ε ε λε ε ος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὀρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἀμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Ὡς τολμήματος, τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου, μακροθυμίας, Υἱέ μου· καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

ᾠδὴ α' Ἦχος α'

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν. Ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος ἧ Πα

Τῷ βο η θη σαντι Θε ω εν Αι γυ πτω
τω Μω ση και δι αυ του τον Φα ρα ω παν
στρα τι α βυ θι σαντι ε πι νι κι
ον ω δην α σω μεν ο τι δε δο ο ζα α
σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθεῖν ἠνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῆ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας Λόγε καὶ ἔσωσας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμάς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως ἡμῶν, ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἀμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ· Ποῦ σου ἔδου τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱὲ προάναρχε;

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

ᾠδὴ α' Ἦχος α'

Ὁ Εἰρμός : Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῇ ζάλῃ τῶν παθῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγώ, τὴν σὴν ἄχραντε Σεμνή, ἐπικαλοῦμαι γαλήνην, διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, θείου Πνεύματος φωτί, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός, διὸ τὸν ζόφον μου λῦσον τοῦ πταίσματος, Παρθένε ἄχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εν τὴν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, ἐν ἧ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἱλαστήριον ἔδειξεν εἰς σωτηρίαν, ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐ εἶ τοῦ γένους τῶν βροτῶν, ἀσφαλῆς καταφυγή, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ προστάτις κραταιά, ἐν μοχθηροῖς τοῦ βίου πανύμνητε, Θεογεννήτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰούδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὴ τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχουν ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Δόξα...

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὐρῶν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δευτερον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμψεσι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων, Θεογεννητορ πάναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'
Ὁ Εἰρμὸς

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επὶ Σταυροῦ παλάμας ἤπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ξύλω ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῶ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θεία χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'
Ὁ Εἰρμὸς .
Στερέωσον Κύριε,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ
ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνοημάτων, μετὰ δακρύων
σοῦ δέομαι, διασκέδασον τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ἦχος ἔ. Πα

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς Δεσποινα τῷ τοῦ Υἱοῦ
σου το ζο φω δεσ των ε μων αγνοη μα των
με τα δα κρυ υ ων σου δε ομαι δι α σκε
δασον τη ση πρεσβει α

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔχουσα Πανάχραντε, θαυμάτων
ἄβυσσον, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, ταῖς πρεσβείαις
σου ἀπόσμηξον, πάντα ῥύπον τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἄρρητον τόκον σου, εὐλογημένη προσκυνοῦμεν, εἰς πρεσβείαν σε καλοῦντες, δυσώπησον Ἄγνη πάσης ἀνάγκης λυτρωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπίδων σε πλήρωμα, καὶ θείαν σκέπην, προστασίαν, καὶ ἡμέραν σωτηρίας, κεκτήμεθα, Μήτηρ τοῦ Λόγου, λάμψον ἡμῖν φῶς τῆς μετανοίας.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. α'

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επήρθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγονάσιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκεῖοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιούδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, συναϊδίου ἀναλάμφαντος, ἐκ τοῦ αἰδίου Γεννήτορος.

Δόξα...

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σου μέλη συνώκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ Πανόλβιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεὺς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα τῆς ζωῆς προιέμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἴδου σὺ ὑπὲρ πάσας Ἄγνη κεχαρίτωσαι,
ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι, πάσας ὑπερῆρας
καὶ πασῶν, ὠφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων
σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ
χρηματίσασα.

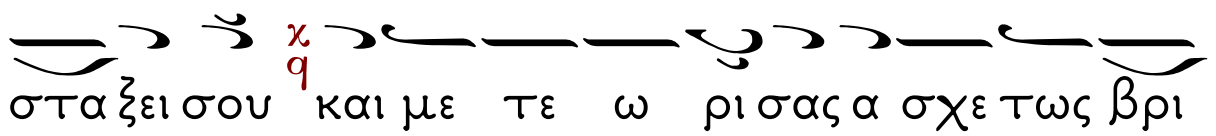
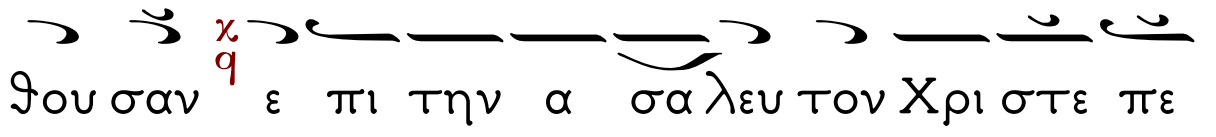

Ἦδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμὸς .

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει
σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ
τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ
φιλόανθρωπε.

Ἦχος λη Πα

Ὁ πη ξας επ ου δε νος την γη ην τη προ

στα ζει σου και με τε ω ρισας α σχε τως βρι

θου σαν ε πι την α σα λευ τον Χρι στε πε

τραν των εν το λων σου την εκ κλη σι αν

σου στερεωσον ^κμο νεα γα ^ρθε και φι λαν
θρωω πε ε ^κε ε ^ρ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν...

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότης καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰούδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτησας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεστάλης πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κατασπείρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῶ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε, Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Κοντάκιον

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Ἐκ ρίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα,
ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε
θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων
ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν
ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης
τῆς χάριτος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Ἰούδα

Στίχοι

Καὶ συγγενεία, καὶ χορῶ ἀρχεῖν ἔχεις,
Χριστοῦ μαθητῶν, ὧ Ἰούδα, καὶ πάθει.

Κλήσις τριπλῆ σοι καὶ τριπλοῦν μάκαρ
πάθος,

Ἄρσις δέσις τε καὶ τρίτον τόξου τάσις.

Ἐννεακαιδεκάτη βελέεσσιν Ἰούδας θνήσκει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ζωσίμου.

Στίχοι

Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεὸς φιλτάτην,
Εἶφει θανῶν, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ζήνωνος.

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α

σαι αι γε νε αι

† ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ και

+ εν δο ζο τε ραν α συ κρι τως των Σε ρα

φι μ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν

Σπύχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

φιμ<sup>χ
ῥ</sup> την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν<sup>χ
ῥ</sup> την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν<sup>χ
ῥ</sup>

Στίχος ε' <sup>χ
ῥ</sup> Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους<sup>χ
ῥ</sup> πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων<sup>χ
ῥ</sup> και πλου τουν τας ε ζα

πε στει λε κε νους<sup>χ
ῥ</sup>

<sup>χ
ῥ</sup> Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ<sup>ν'
ῥ</sup> και

+ εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα

φειμ<sup>χ
ῥ</sup> την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν<sup>χ
ῥ</sup> την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν
Σπίχος στ' **χ**
ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους **χ** κα θως ε
λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων **χ**
Α βρα α αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος **χ**
ἴ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ **ν'** και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ **χ** την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν **χ** την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ
νο ο μεν **χ**

Ἄ ξι ον ε στινως α λη θως μα κα ρι
ι ζει ει ν σε την Θε ο το ο κον την α ει μα
κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
τε ρα του Θε ου η μων την τι μι ω
τε ραν των Χε ρου βι μ και εν δο ζο τε ραν
α συ γ κρι ι τως των Σε ρα φι μ την α δι
α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε
εν

Ἐξαποστειλάρια

Τῆ Παρασκευῆ:

Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αίνεϊτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αίνεϊτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αίνεϊτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αίνεϊτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αίνεϊτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς

δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Γυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

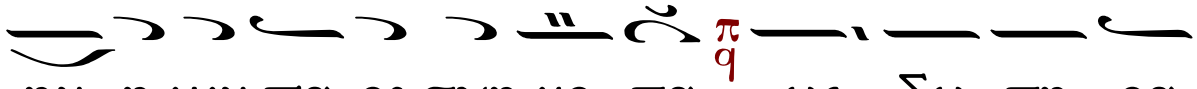

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Γὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν
παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην,
ὕμνουῦμεν ἀπαύστως.

Γε τον εν ξυ λω προ σπα γε εν τα και ζω

ην η μιν πα ρε σχη κο τα ως Σω τη ρα

και Δε σπο οτην υ μνου μεν α παυσ τως

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποιμνη
γένονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία
Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε
δόξα σοι.

π⁹ Δι α του Σταυρου σου Χρι στε μι α
ποι μνη γε γο νεν Δ⁹ Αγ γε λων και αν θρω πων
και μι α Εκ κλη σι α π⁹ ου ρα νος και η γη
α γα λλον ται Κυ ρι ε δο ο ζα α σοι π⁹

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὸν π⁹ **Τ**ους Α θλο φο ρους του Χρι

σου δευ τε λα οι α παν τες τι μη σω μεν υ
υ υ μνοις και ω δαις πνευμα τι καις τους φω
στη ρας του κο ο σμου και κη ρυ κας της Πι
στε ως την πη γη ην την α ε να ον
εξ ης αναβλυζει τοις πιστοις ται α μα τα
Αυ των ταις ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος η
μων την ει ρη νην δω ρη σαι τω κο σμω σου
και ταις ψυ χαις ημων το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Υψώθης Οϊκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄρνιον ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, τέκνον γλυκύτατον, ἐν κλαυθμῷ ἐβόα, ἡ Ἄμνὰς ἡ ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, ἐγὼ δὲ πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι, ἀλλ'

ὕμνῳ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ
Μάρτυρα στερρόν, ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν
πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα·
ὄθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
ἐορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς
σου λαμβάνομεν.

Ἦχος ἧ Πα

π⁹ Χριστου σε συγγε νη ω Ι ου δα ει δο
ο τες και Μαρ τυ ρα στερ ρον ι ε ρω ως ευ
φημου μεν την πλα ανην πα τη σαν τα και την
πιστιν τη ρη σαν τα ο θεν ση η με ρον την
πα να γι αν σου μνη μην ε ορ τα α ζον
τες α μαρ τη μα των την λυ σιν ευ χαις
σου λαμ βα α νο ο μεν

Δόξα... 'Ετερον. ᾠχος γ'

Απόστολε Ἅγιε Ἰούδα, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

ᾠχος γ'

Γ^χ
Γ^η **Ἄ**πο οστολε Α γι ε Ι ου δα *χ*^η

χ^η **π**ρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω *χ*^η

ι να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη

ταις ψυ χαιαις η ημων **Δ**όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

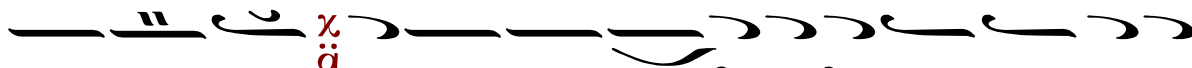

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ᾠχος γ'.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοκτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

ᾠχος ἡ Γα

19-06-2026 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ α'

^χ
^η
Κα τα φυ γη και δυ να μις η μω ων Θε

ο το κε η κρα ται α βο η θει α του κο ο

σμου ταις πρε σβει αις σου σκε ε πε τους δου

λους σου α πο πα ση ης α να γκης μο νη ευ

λο γη με ε νη η η η

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' ἀ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

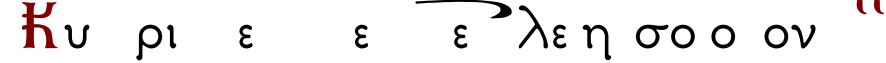
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

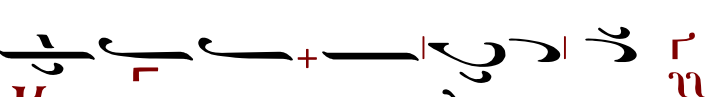
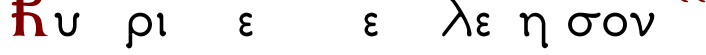
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

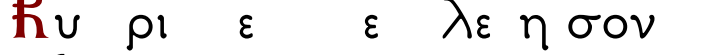
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

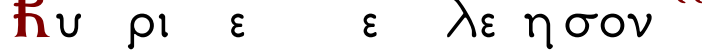
4. Ἀ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

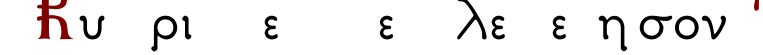
5. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

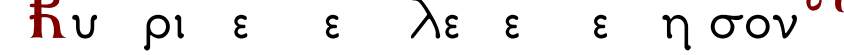
6. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

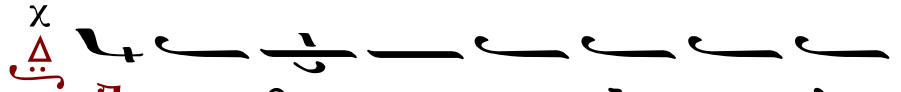
12. Ἀ
Cοι Κυ ρι ε

19-06-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗΣ ΗΧΟΣ α'

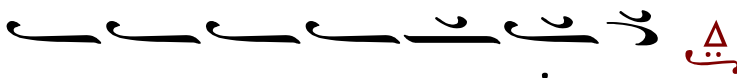
Ἀντίφωνο Α'

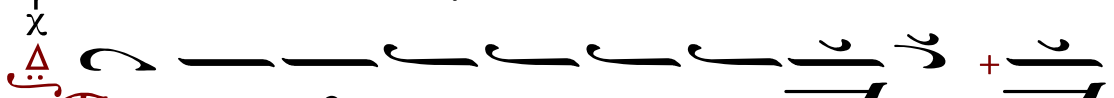
Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

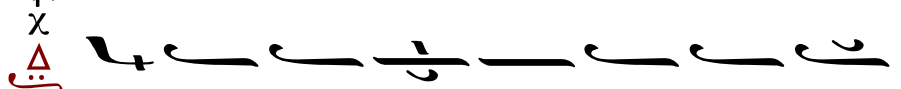
Στίχ. α'
Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει θαι τω Κυ ρι ω και ψα λλει ν τω ο

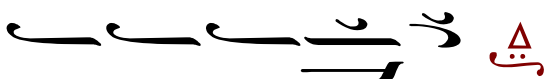

νο μα τι σου Υ ψισ τε

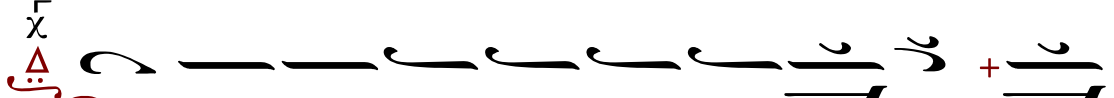

Ἰ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β'
Ἰ ου α να γ γε λει ν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Ἰ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Στίχ. γ' ^χ **Ο** τι ευφρανας με Κυρι

ε εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

εργοις των χειρων σου αγαλλιασο

μαι

^χ **Τ**αισ πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Στίχ. δ' ^χ **Ο** τι ευθυς Κυριος ο

Θεος ημων και ουκ εστιν αδικι

α εν αυτω

^χ **Τ**αισ πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρι... Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. **Γ**αις πρεσβειαις της Θεο

το οκου Σωτερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

Στίχ. α΄ **Ο** Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυσατο ε

νε δυσατο Κυριος δυναμιν και

περι ε ζωσατο

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασσης θ αυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

του Θεου αθανάτος υπααρχων
και καταδεξάμενος διατηνη
μετερανσωτηριαν σαρκωθηναι
εκ της Αγιας Θεοτοκου και
ειπαρθενου Μαρίας ατρεπτως
ανθρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε
ος θανατωθανατον πατησας ει
εις των της Αγιας Τριάδος συνδοξα
ζοομενος τω Πατρι και τω Αγιω Πνευ
ματι σωσον ημασ

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Στιχ. α' ^χ Δευ τε α γα λ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

^χ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οις θαυ μα στος ψα λ λον τας Σοι
α λ λη λου ι α

Στιχ. β' ^χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψα λ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^χ Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

α λ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οισ θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι α λ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω **Γ**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ α ς
Σοι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ
Μάρτυρα στερόρον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν
πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα·
ὄθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
ἐορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς
σου λαμβάνομεν.

Ἦχος 4̣ Πα̣

^π₉ Χριστου σε συγγε νη ω Ι ου δα ει δο
ο τες **Α** και Μαρ τυ ρα στε ρ ρ ο ν ι ε ρ ω ω ς ε υ

φημου μεν την πλαανην πα τησαν τα και την
 πιστιν τη ρησαν τα ο θεν ση ημερον την
 πα να γι αν σου μνημην ε ορ τα αζον
 τες α μαρ τη μα των την λυ σιν ευ χαις
 σου λαμ βα α νο ο μεν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ'

Ἄ πο ο στο λε Α γι ε Ι ου δα
 πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω
 ι να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη
 ταις ψυ χαι αις η η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

19-06-2026 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ α'

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

ο ον

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα τοῦ Θαδδαίου

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα
1:1-25

Ἀδελφοί, Ἰούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδόμενος ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ

πιστεύσαντας ἀπώλεσεν, ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν, ἀλλ' ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περί αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασι βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῶα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. Οὐαὶ τοῖς ἀσεβέσιν, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα,

ἐκριζωθέντα· κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται. Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνώχ λέγων· Ἴδου, ἦλθε Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι, οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταιστούς καὶ στηῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Ἀ μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Ἀ α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λ' ἢ Πα Ἐναρμόνιος

π χ π π
δ λ
Γ ε ι ει εις Α γ ι ο ς π ε ι ει εις Κ υ υ ρ ι
Γ Γ β Γ ρ — — — — κ γ ε ψ β β
ι ι ο ς Ι η σου ς Χ ρ ι σ τ ο ς ει ς δ ο ζ α ν Θε
β β β β β π
ου Πα τ ρ ο ς α μ η ν δ λ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

π̣χ̣
π̣η̣
η̣

ρ̣

χ̣η̣
η̣

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ω ν ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ₉ και πα αν τω ω ν
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῆ Παρασκευῆ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι' ΑΓΙΑ

Ἰ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υυ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν

συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των

δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο

ος Α αλ λη λου ου ου ου ι α

ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει

μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου

ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη

λου ου ι ι α

η ε στι ι ν η η η με ε ε ρα και ση η

ε ε ε στι ι ν η η η νυξ Συ κα τηρ

τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^{χ.ῳ} Α ααλ ληλουου ι ι α ^{π.ῳ}

^{π.ῳ} ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ Συ ε

ποι οι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη

λουου ι ι α ^{π.ῳ}

^{π.ῳ} Ἄ να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ων

σου ου ου ^{χ.ῳ} Α α α λη ουου ι ι α ^{π.ῳ}

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος

Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πά

^χ
^π
^q

Γω τη ρι αν ει ει ρ γα α α α σω ε εν
 με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α α λ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α

^π
^q

Ο θε ος βα σι λε ε υς η η μων
 προ αι ω ω νων ει ρ γα σα το σω ω ω τη
 ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
 Α α α λ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α

π_q ζ υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
σαν χ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε φα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
το ο ος χ_q Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α π_q

π_q ζ υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
μα α α αρ ρους χ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
μου ου ους Η η η η θα α αμ χ_q Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α π_q

π_q ζ η ε στι ιν η η η με ε ε ρα χ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ

κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι

ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου

ου ι ι ι α α α

Συ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ

Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α

Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

α α α

Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε

πι βλε ψον ε πι τη δι α θε κη ην σου

19-06-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι

κε τω ω ω ων σου ου ου ^{χ. ρ.} Α α αλ λη

η η λου ου ι ι ι α α α α ^{π. ρ.}

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

^Γχ̇
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰλα

βομεν Πνευμα εἰπουρα ανιον ευρομεν

πιστιν ἀληθῆ ἀδιαιρετον Τρι

αδα προσκυνοου ου ουντες αυτη γαρ

η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇
Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ

φεςιν ἀμαρτιων και εἰς ζωην αι

ω ω νιον

Πληρωθῆτω το στομα ημων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἄ α μ η ν Ἐ ι η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος (Δίς)

Τ ο ο ν ο μ α Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

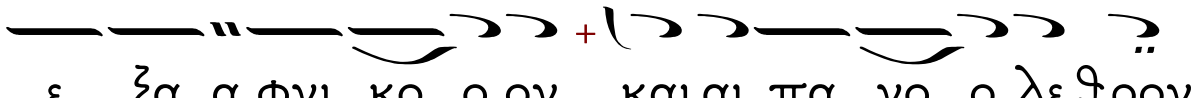

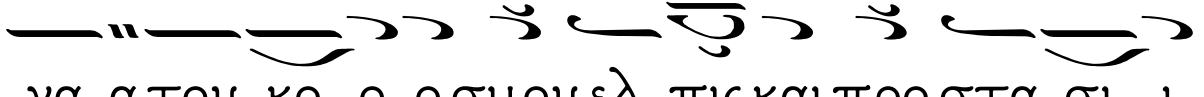
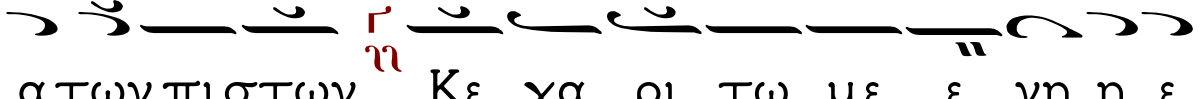
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τ ο ν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^{πχ}
λε Παναγια Δε

εσποινα υποτηνσκε εεπηνσου παντες

οι δου ουλοι σου τρε εχομεν και παρα

ακαλουομεν σε εεοιοι α να αζιοι

προφθασον και λυτρωσε η μας απο πα

σης περιστα ασεως και απο θανατον τον

εζα αφνικο οον και αι πανο ολεθρον

οι δαμεν οοτι δυ υνασαι παντα οσα

αν θε εελειεις και βουουλεσαι Δε εσποι

να ατου κοοοσμου ελπισ και προστασι

ατων πιστων Κε χαριτω με ενη η ε

19-06-2026 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ α'

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

Ὡε Μὴ ἠκαταπιστεύσεις με ἂν
θρωπινήπροστασία Παναγία δε
εσποινα ααλλα δεξαι δεεησιιν
του ικεετου σου θλιψις γαρ εε
εχει με φεεεεερεινου
δυναμαι των δαιμωνων τα τοξευμα
τα σκεπηνου κεκτημαι αιαιουου δε
πουου προσφυυυγωοααθλιος
παντοθεν πολεμουου μενος και παρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.